

aftensang for Dommonilighet, holdt i
S. Petri Kirke

115005

2. søndag i faste 1945.

Dommonilighet i S. Petri Kirke, Oslo

Tekst: Aktion - profeten Isaias kap.42. 1 - 7.

"Herrrens Tjener"

Oppført av Oslo Missionssangforening

Hvart folk har sin historie! sine hælder, sine vinners-
sine knape og sine nederlag! Men over alt historie lyser
Jesu s. Historie som plantet korset i verdens steinhare
grund. Han, som blev tjeneren for guds ønske redning og
som brukte det evige livs hjerte med i syndene og dødens
natt! Og hans historie viser ikke! Høy i en krigsreden-
tid med en verden stående i nou o. snerte også med blod-
mettede slagsmøker, strøler hans frølævngjerning, hans
eld. Ja- selv når alt synes å være o. møte sammen
hun vil ikke ikke! "Om verden styrket" såmen står han
uroskelig mellom ruinene"; Og ordet om ham har tross
allt en formidabel ung og viktig styrke, som ikke

kan oppholde seg i en verden som er full med kastanner
og dem man kastar bort det vil. Og han end og gjør-
ning ettersom der ut av landet eksister med evne til reg-
el i endene og livsførnede merkebøyer og livsfor-
holde. Sterkhet tilber til rømmende ikke min kore, kro
Krona ejde, og ikke landet er full med soldater med alt mulig
kraft og makt, men han er den eneste som kan få
styrke i en verden som er full med kastanner og dem man kastar
bort vi også ikke styrket. Og han har ikke kastet
gjennom historien sin i hundre år, ikke i hundre millioner
verdsmennesker gjennom hundre år (og ikke ikke)

Better fastetid i Herrens kirke, da er det fremfor alt
korset som skal være det centrale. Om dette skal vår
folk/jedles korsfest. Det er ikke et kors, men korsbøsen
som tører oss hjerter. Det er ikke et kors, men korsfaste
blyantene og korsfaste hjerter som er kors. Men da
vi ser korsblyanter i alle landes historie
og korsfaste hjerter i alle landes historie
og korsfaste hjerter i alle landes historie

historie og korsfaste hjerter som er knust i ham

"Det hender i livet så nu og da at et hjerte blir knust på sin vei, det hente seg engang på Golgata, Guds hjerte blev knust for deg"!.

Det er fastetid i Herrens kirke. Stille! Herrens tjener" -Jesus Kristus kommer oss her.

Teksten ikveld er hentet fra profeten Esaias, fra den del som kaldes "efter Esaias", eller "den annen Esaias"- den store natnløse profet. Han er jo også kaldt "det Gamle Testamentes Evangelist". Guds And hadde åpnet hans øyne og fyldt hans sjel sådan at han evnet å se Herrens tjener"- Guds utvalgte. Som enhver profeti var en del av synskrets, en indre og en fjernere, en nerved og en lengre borte i framtiden, så har også denne profetien om-Herrens tjener. Den nærmeste synskrets er Israel som blir betegnet som Herrens tjener. Dette uttrykk er oftere brukt om Israel som folk i sin allmindelighet, dette ser vi for eksempel i tillfallet i Kapitlene 41.8 og 42.19. Men folket som helhet sviktet sin oppgave som var gitt det fra Gud.

En rest skal bli tillbake sier profeten. Og denne rest av trofaste, er det så betegnelsen "Herrens tjener" brukes om. Itr så profeten videre tilråder den lidelse og nød som denne "tjener" må gjennomgå, bruker han silleder farget av og hentet fra sin samtids martyrkirke, men under de sværeste tider med forfølgelse og lidelse stiller her menneske lever der i hans bevissthet en levende tro på "denne tjeners" seier og fremgang, som da også munner ut i en seierstone for frelsen og frigjørelsen ved ham- "Herrens lydige tjener". Men det er klart at ordene både her i kapittel 42 og enda mere i det 53 kapitelet ikke bare kan være brukt om den "heilige reest" av tiden i Israel. Det blir det sørsmål om en periode i et område med det sterkest. Billedet av "Herrens tjener" både her i tekstoppsittet og ennå mer i det 53- rukter hvære om en allt mind det Det Gamle Testamente har vitnet om den frelser som skulde komme. Der findes da heller ikke i all verdens historie mer enn en på hvem dette veldige utsagn viser. -

og denne ene er Kristus, smertenes mann, han er Herrens tjener. Om han er det at profeten med sitt klarsyn vitner --- 500 år før han kom her. Han vitner om den gjerning han skulle utføre, om det mål han skulle nå, og de midler han skulle bruke.

Med varsomme hender skulle denne Herrens tjener ta om det knekte rør" og styrke det! Med skjermende hender stelle med "den rykende tande", så det svake lys ikke sluktes men bringe det til å flamme opp og brenne.

Lys vilde han bringe inn i verdens mørketid og til dem som sat i mørket og i dødens skygger. Blindes syne skulle han åpne og fanger i syndens nød og skam vilde han sette i frihet.--- Profetens syn er blitt til virkelighet! Jesus Kristus er oppfyldelsen. Hvad profeten i sitt klarsyn skuet er ved Jesus Kristus blitt til dagklar virkelighet. Han blev den tjener i hvem Gud Herren hadde sitt velbehag. Hvad der blev sagt om ham er skedd!" Jeg er blandt dere som tjeneren" sa Jesus selv, og hans apostel vitner om han og sier at " han tok en tjeneres skikkelse på seg og fornedret seg og blev ryding til døden, ja, korsets død". ved sin tjenestes verdiikk han inn under slektens synd og bar den, løftet en slekt i synd og skam med sine naglemerkede hender opp mot Gud. Jeg spor slyingen - har du lest han s h i

"lest hvordan en tornekrans
blev flettet i hans hår
og han bad, forlat dem, foruten

...men de sav ham kun slag og sår"
Hør du lese "a utrepte du tilslutt fullbrakt" det var
for deg. Hør du hørt og trodd i din sjel forvist---
min frelser er knust for meg!"

Dette er fastetidens budskap. Hør det! Tro det! Det er din sjels redning. For det skal du vite at møte Jesus som sin sjels frelser, det er livets strålende opplevelse. Så møt ham da da, se hans historie for ramme allvor, slik at den griper deg! Ingen kan dog lese hans historie uten å gripes ved det. Det fortelles om den Franske filosofen Diderå, en av de som ved sine filosofiske skrifter var med i forberedelsen av den franske revolusjon, og han ble død under hvor en kom sammen for å lese Det Nye Testamente, og så spotte over det som var lest. En dag da det var blitt lest om

Jesu lidelseshistorie og så spotten tok til, stanset han lesingen. Han forbannet den gjerning han hadde gjort ved å stifte denne klubb , og forlot den.

Hvad har så vi opplevd, vi som engang fikk den nåde å møte ham som vår frelser, og fikk tro syndernes forlatelse? Jo vi har fått oppleve dette: " hvad engang hjertet blendet ~~vi~~= det tapte all sin glans da blev vår hug kun livets uvisnelige krans"-----

Å- om jeg dog evnet å si deg det så du blev grepst og din sjel og din vilje åpnet seg for ham- d e t e r d o g i n g e n s o m J e s u s ! Jeg sier ikke dette for ~~dåt~~ jeg fortiden har en prestetjeneste og derfor jo skal si noe godt om ham, men fordi jeg vet hvad det er å tro på ham og fordi jeg vet hvad han k a n og hvad han e r for en synder= " Hvad enn jeg kunde vite slett ingen ting jeg vet foruten hans - min frelsers b u n n l ø s e kjærighet".

Som Herrens tjener fikk Jesus stille og mild mellom sin samtid. Ingen " marskriker" på vei og gate, ingen "reklame" over sin Gudsendte tjeneste. Sterk og mild øvet han sin gjerning. Der hvor nød og sorg og synd herjetog hjerter krympet seg i anger og angst, der var han med sin hjelp og sin forståelsesfulde kjærighet. Hvor et menneske var "slått ut av kurs" og blitt som det knekte rør hvis livsmot og framtidshjelp var gravlagt, der lyste han opp, tendte håp, ga livskrsft og livsinnhold! Forteller ikke hans historie nokk om dette? Vi har fortellingen om en Levi i tollboden, en synderinne i Simons hus slik hun er tegnet for oss i denne søndags Evangelium, vi har den lettsindige Samaritanske kvinnen som hadde stykket sitt ungdomsliv ~~ut~~ til leketøy for menn, og så mange, mange flere. Hart hadde synden og det onde herjet det som engang hadde blomstret så smukt, så mye var spilt, ødet, dradd ned i smuts og skam. Så mødte de han som hadde forståelse og kjærighet og kraft til å tillgi, til å reise opp, han som forstod dem og nettopp derfor evnet å tillgi, for det å forstå-det e r å tillgi!

" han var ikke stormens voldsom
han var ikke stormens brak--
han var sol på slagne .. dugg på vilen til stå--
stra"

Han "knekket ikke det brudte rør", han rettet det opp, helet det og ga ny livsrettning. Det var hans tjenestes oppgave, det var "hans met" i gjøre Gud vilje. Eller der hvor en liten mist av tro, av lengsel levet i et menneskehjerte, der pustet han til den svake flammen og fikk den i brann! Og under hele sin tjenestens dag, ja, under motsigelse av syndere, under hat høn, spott og forfølgelse, tjente han i sin vidunderlige rike kjærlighet, kunde ikke annet, ville ikke annet, hans oppgave var å være "Herrens Tjener". Hvem har vel sett maken til ofrende kjærlighet, hvem evner måle dypden i denne kjærlighet. Han sier også, at i grunnen er det bare kjærligheten som kan seire! Fra korset lød hans Fullbrakt" så mektig at halved skal og gøs. Han hadde seiret! Da satte han retten på jorden" - hans uomtvistelige rett til menneskesjelene... " da skrev hans hender

med blod og naglespiss ,vårt hjerte
frihetsbrevet,vår barneretts bevis"--

Nå er veien open til frelse, liv og salighet. Hans offiser vitner det, hans kors garanterer det , Du har rett til å tro det,eie det det, Resultatet av hans frelsesverk er ditt! Nei! Kom Gud os deg av hans gjennomborede hender!

Vær da så erlig mot deg selv at du innser at du trenger ham som din frelses! For i den da så viest du fra engang- men også for å leve. For å være i forbindelse med den evige Gud-trenger du ham! Og nå er det klart at i ham er der gitt oss en forbindelse med Gud,i Kristus Jesus er de son var borte kommet nær til. Og Jesus taler jo . Om min Gud og Eders Gud min far og Eders far. Å-hvilken øre ,for tanken allt for stor!-og nå skal vi også huske på,at der dog innerst inne i ett menneske er noe som ikke lengt efter noe rigtig-etter

"Gud,det er ikke av Guddommelig art i enhver sjel. Vi er av hans side" som også hedningene og auus stadfester dette og ga det自救 (Akta 17. 28.) men det er også noe annet som er klart,og det er dette at/ et menneske kan synke dypt ned og langt bort fra Gud! Ta bare og unnersök deg selv litt, se dine dårlige vuner, ja idet heletatt dine dyrskaper, og du kommer ikke langt fra å finne dem. Og du er ikke unik om du er revet så langt vekk fra Gud! Men er du nå innerst inne i Guds side? Nei,selvsagt ikke. Men du kan ikke være i Guds side, og du ville ikke når noe av dyliheten lister deg inn over dine tanker

og sjelens dyp får lutret rust", da marker du at også
"evighetens kvar bud lagt inn i ditt hjerte!----

guds hånd har sjelens strenge
i tidens morgen stent
tonens bange beven ,hans øyen rest er gjent".-

Ja nå denne evighetens rest i din sjel få en utlesning..
Du merker da også noe av den underlige uro i din sjel
engang ~~alltid~~ iblandt jeg kan kanskje kalde det
spenningen mellom din innferdssføre og de endelige,
evige verdier. Din tanke har begynt å stanse opp for
"den store livsens giste"-- men så blir det ikke noe mere
av det, koerer ikke til noen avgjørelse. Dagens dag og tidens
rustløse uro blir veiret i trykket bort, du er fadd de stille
stundene der dette vanvær bryter inn over deg. Det er jo så
typisk for v du at den ikke er sitt redeel for å være
alene ,med seg selv i stillhet- derfor også allt dette
sancesløse taret og den hektiske uro. "Vi trofoss"-

"tidsmentality" sies der! Ja ,ta det på hette hvad det vil,
det er livsfeld av farlig art. Det er bare i stillheten
du ikke kan løse opp i tross- i den stillte sekste guden-
ud hjelpe v. Tids sjelcynende manneken til å få mot
til . bli alene med Gud, og til å få det opplyst med ham
som n i et kan nok bli råban for å rive dette,men
det må ikke overleve, og unvkor vi!

-- Utan om sier boygen"

"Igjen" sier Bud i

en du skal du også få opplyse at nettopp du er Herrens
tjener- friende ved din side med din hjelpe, og du som er
slitt som "et knokket rør" skal hjelpe at du kan komme
og ramme hende tar sitt stele bak om deg og leijer deg
i lykken. En klender jo du som slags ned og ha
nju, at du hinner til frimodighet og frelsesvishet .
Han vet først og fremst om synden -som synd! Vet at den
har gjort deg sammenheng- slekt etter slekt og har giftt
din sjel til urolig. Den har nokk kunnset skifte i form men
i en annen bruk, men han har ikke i slekten i
vært en god hjerterettene og fort oss inn på feil spor,

i en sprek som ikke var kommet inn i "feil spor" (kunnskaper)
men er ikke vist nettopp hos ut Herrens hjeler" viser frem

for med sin kraft å føre deg inn på et nytt spor, det rette spor! Hvad er det nå i grunne som hindrer deg og holder igjen for ta det skritt ut til bli en kristen, omgangskrets og miljøet? Det er ganske underlig forresten hvor svake mennesker kan være nettopp når det gjelder å ta stånnpunkt, gi seg over, bli frølst! Jeg minnes i denne forbindelse en Østlandsk sorbonde han kaldtes forresten Proptiter! Han var rik, aktet og sett opp til. Han var helt igjennom en staskar. Av det ytre var noe av en kjempe-skikkelse. Han ruvet også i det ytre! En dag stod han forann det valg å skulle bli en kristen han stod opp i forsamlingen og bekjendte dette, da skalv den svære mannen og svetten stod ham om pannen. Han sa engang senere da det var snakk om dette - "så klenhar jeg aldri vært i mitt liv" Ja, vist kan det "røyne på" når det skal brytes med verden og sitt gamle liv! Det er jo døden over det gamle selrettferdige livet. Men Gud være takk som gir kraft til å kjempe seg igjennom. Det er hver eneste troendes deilige og lykkelige erfaring. Hvad innen annen i verden kunde - det både ville og kunde han!

Så sitter her kanskje en eller annen her i salmen i hveld hos hvem nettopp dette spørsmål er begyndt å trenge seg fram, og som nå retter sine øyne opp mot prestestolen, og sier "lymes høre du, mi:" - kan du ikke si meg bestemt og avnjort hvordan jeg skal få oppleve dette å få bli en god kristen? "Du vet det er ikke som bører på dette svarhålet" - og også oftere medt det nettopp nå i denne tiden. Gud velsigne alle dere som går å spør etter Gud, som "grunner" på "hvordan dere skal få det til". Dette er ord fra de gamle Hawaiianere som jeg er så glad i, og som har vort til hjelp for mange. Det er sagt med så enkle ord, "-

"---" tr o det og gå til Jesus med sine synder - Vil du forsøke det? Og Jesus selv han sier, husker du kanskje "den som kommer til meg vil jeg ingenlunde støte ut. Du skal bli hjelset. Du selv står inne i meg". Og da jeg har sagt det, så må jeg fortelle at jeg ikke

"...og siger han om dem som kommer til meg og ikke kommer jeg ikke jeg har kaldt deg i vakt og hatt din ved hånden-

Dette er hans urokkelige løfte som står ved makt også idag. Han tar deg ved hånden - er det nokk for deg? Vil du ta imot den hånd han rekker ut mot deg. -gjør det dog!

eeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeeee====

Men ,Herrens venner,nå alldri glemme at også vi skal være tjenere. Tjenere i ord og liv,i ferd med handlinger. Det er livets skyønneste og høyeste oppgave. Frelste før å tjene!

Den nide du får blir deg en evne til å kunde tjene andre. Som det er en dikters evne å kunde gi sine tanker form i ordbilled og dikt og en musikkens evne å gi sin kunst form i rytme og toner-er det en kritisens vidunderlige evne å kunde gi Gudslivet i sin sjel uttryk og form i tjeneste.

- det største her i verden
er ikke kunst og makt,
men andre glad å tjene i
kjærighetens drakt "----

slik synger jo så vakkert en av de gilde prester som har vitnet om sin frelser ,netttop fra denne prekestolen!

(Jonas Dahl!)

Den tjenesten setter alltid de dype merker etter seg! Om denne tjeneste trenges så sart i en kall og vond verden hvor der lides og lenktes øver forståelse og hjertetilag. Guds sollys skulde vi være nå i en grå og overdusstent til.

Vi er som frelse mennesker bundet fast til vår frelser og skulde eie noe av hans hjertetilag. Vi er både hans bundne tjener "hans trell" (dullos),men også hans tjener utat -for andre(diakonos). Nu må det ikke bli til dette at du tror deg å tjene ham ved det at du våger deg til å gå til kirken en og annen en gang i denne tiden.

Det kan være tider da dette nettopp er det motsatte av å tjene Tjenesten . En være blitt på mote! Det minner meg om hvad der er fortalt om Volter-spotteren! En dag mødte han et likfølge,han stanset,tok hatten av i ærbødigheit!

... av hans venner spurte han så, er du blitt venn med ...? Leg hilsen på ham ,men vi ... hilsen ... hverandre,svarer han"Gud gi i sin store nåde og harmhjertighet

at det aldri må bli tillfeldet med noen av dere som er her i kirken i kveld å bli "moderne" å hilse på Gud-men alldrig å snakke med ham.

Vi vil tjene ham fordi han tjente oss først!

**Vi vil tjene ham fordi han ga sitt liv til en viennlassnings-
selvtiling for oss - Vi vil tjene ham fordi vi kan ikke annet
Kristi Kjærlighet tvinger oss -**

og det er livets lykke

Guds himmel i det små--

å tjene er å herske -å give er å få.

**Ave våre Faderen og Sønnen og Den Hellige And
som var ,er og blir en sand Gud -fra Evighet til Evighet.**

— — — — —